

[Aksel Larsen.]

maa jeg bede det ærede Medlem besvare mig et Spørgsmaal. Saa vidt jeg ved, har L. S. ved en eller flere Lejligheder ført Forhandling med Regeringen, formodentlig for at opnaa visse Resultater; hvis man nu ved saadanne Forhandlinger fra L. S.'s Side med Regeringen opnaaede Resultater, opnaaede Aftaler om visse Foranstaltninger, som Rigsdagen derefter skulde give Lovkrafts Gyldighed, vilde det ærede Medlem saa ogsaa i et saadant Tilfælde staa op i Rigsdagen og protestere imod, at en Overrigsdag uden for denne Sal havde truffet Aftaler, som vi kun kunde faa Lov til at konfirmere? Jeg tror det nu ikke, saa jeg synes, man skal lade denne Tale om et Diktatur og en Overrigsdag fare ved denne Lejlighed.

Men dernæst er det ærede Medlem galt afmarcheret, naar han opfatter dette Forslag som et Fagforeningsdiktat. For det første er det et ilde anbragt Ord, naar Forholdet jo er det, at det er en gammel Uret, der skulde gøres god igen. For det andet: hvis disse Fagforeninger havde kunnet diktere, saa var det jo ikke blevet til een, men til mindst to Portioner. For mig ser det saadan ud, som om Regeringen har sagt til Organisationerne: Vi ved godt, vi har lovet jer, at Madsen-Mygdals Uret mod jer skulde gøres god igen; vi ved godt, vi i hvert Fald er forpligtet til at give jer de to Portioner, vi har imidlertid ikke i Sinde at gøre det, af en hel Masse forskellige Grunde; og saa henstiller vi til jer Organisationsledere, som de Partifæller I er, at I lader jer nøje med dette. Det har saa Partifællerne ladet sig nøje med — jeg tror ikke synderlig godvilligt. Jeg tvivler om, at selve Organisationerne er villige til at lade sig nøje med det. Jeg tvivler om, at de mange Tusinde Tjenestemænd her i Landet finder, at dette er tilfredsstillende, eller mener, at de har haft Lejlighed til at optræde som Diktatorer over for Finansministeren.

Der bemærkes udtrykkelig i Bemærkningerne til Lovforslaget, at „af finansielle Hensyn har Regeringen dog maattet begrænse den ansøgte Forhøjelse til kun at omfatte een Portion af Reguleringstillægget“. Ja, jeg kan ikke godkende denne Begrundelse fra Regeringens Side. Jeg tror, at hvis der skal være Mening i det, og hvis der skal være Ærlighed i Politik, saa gennemfører man det Program, man er valgt paa, naar man har faaet Magt til at gennemføre det. Jeg tror ogsaa, at de Penge, det drejer sig om, nok kunde være fundet frem, ganske

vist ved Hjælp af en økonomisk Politik og en Finanspolitik, der ikke gav det Resultat, som Statsministeren i Horsens roste sig af, at Regeringens Politik har givet; nemlig Forøgelse af Millionærernes Formuer og Aarsfortjenester.

Jeg siger igen: det afhænger af Ministerens Svar paa mit Spørgsmaal, hvilke Ændringsforslag vi stiller til dette Lovforslag, men vi forbeholder os at stille Ændringsforslag ved anden Behandling, fordi vi formener, at den Uret, der gennem mange Aar har været gjort mod Tjenestemændene, bør man benytte Lejligheden til at gøre god igen, nu Landstingsflertallet er erobret.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker de ærede Medlemmer Hr. N. P. Nielsen, Hr. A. M. Hansen og Hr. Christmas Møller for deres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. (*Christmas Møller*: Ikke noget at takke for!). Nej, i og for sig ikke, det indrømmer jeg. Men jeg er jo altid en høflig Mand, og derfor udtaler jeg min Tak, nu der er Anledning til at udtale den. Det er for øvrigt saa sjældent, jeg har Grund til at takke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, saa naar der endelig er en Lejlighed dertil, skal jeg ikke forsømme at benytte den.

I øvrigt var det jo egentlig mærkelige Taler, der blev holdt angaaende dette Lovforslag i Dag. Baade det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen var enige om, at Tjenestemændenes Krav om en Forhøjelse af Reguleringstillægget var fuldt berettiget, set i Forhold til den økonomiske Politik, som Regeringen fører; men medens det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tog Konsekvensen heraf og sagde, at Tjenestemændene var berettigede til dette Tillæg, og derfor skulde de ogsaa have det, saa sagde det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at skønt han maatte indrømme, det var rimeligt, at Tjenestemændene fremsatte dette Krav, burde de dog ikke have noget Tillæg. Jeg konstaterer kun denne Forskel i Opfattelserne hos de ellers saa ivrigt samvirkende Medlemmer. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde ligesom gerne lægge noget ind i den Omstændighed, at Lovforslaget først blev fremsat lige inden Paaske, og at de endelige Forhandlinger først blev optaget Dagen efter Kommunevalgenes Afslutning. Jeg kan ikke se, der er nogen som helst Grund dertil. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen godkendte jo mine Udtalelser om, at Hen-